

passing van kennis zal kunnen profiteren. De entomologen weten dat DE WILDE physioloog is, maar ook entomoloog. Zij zullen met vertrouwen zien, dat hij deze taak als opvolger van ROEPKE heeft aangevangen en hem geluk toewensen in zijn belangrijke taak. — D. J. KUENEN.

Basilevsky, P., Révision des genres Hystrichopus Boheman et Plagiopyga Boheman. (Coleoptera, Carabidae, Lebiinae). — *Ann. Mus. Congo Belge (serie in 8°), Sciences Zoologiques*, vol. 31. Tervuren, 1954. 99 pp.

In deze fraaie uitgave worden de systematiek, de geographische verspreiding, etc. van de species van de twee bovengenoemde Afrikaanse genera der Lebiini op een zeer knappe wijze uit de doeken gedaan.

58 figuren, waaronder 4 kaartjes en 46 afbeeldingen van oedeagi, vullen de tekst aan.

Dit werk sluit op waardige wijze aan bij de „Révision générale des Harpalinae d'Afrique et de Madagascar" van dezelfde auteur en waarvan korte besprekingen werden gegeven in de delen 13 en 14 van de *Entomologische Berichten*. — C. J. LOUWERENS.

Korte mededelingen

Overwinterende poppen. Het artikeltje van de heer J. LUKKIEN in *Ent. Ber.* 15 : 180 (1954) geeft mij aanleiding tot een enkele opmerking. Waarom bewaart men toch de poppen niet buitenshuis? Ik doe dit altijd onder een afdak en zelfs op het Noorden. Nooit heb ik last van beschimmelen en de natuur zorgt in ons land heus genoeg voor vochtigheid.

Ik raad dan ook een ieder aan de poppen nooit binnenshuis te bewaren. Dit heeft niet de minste zin. En wat heeft men er eigenlijk aan, wanneer de vlinders te vroeg uitkomen?

Bij strenge vorst binnenhalen, daarna dadelijk weer naar buiten.

G. S. A. VAN DER MEULEN, van Breestraat 170, Amsterdam-Z. 1.

Pieris brassicae L., ab. *marginata* Graham Smith. Uit een aantal door mij in de nazomer van 1953 verzamelde rupsen van *P. brassicae* L., afkomstig van een groepje voedselplanten staande op ± 1 vierkante meter grond, kweekte ik dit jaar de imagines, w.o. 14 mannetjes.

Vijf hiervan hebben langs de voorrand der achtervleugels een donker randje, doch niet alle even intensief. Eén is zeer duidelijk, een tweede iets minder duidelijk, en de drie andere vertonen slechts vage sporen van genoemde donkere bestuiving.

Waar, zoals uit bovenstaande blijkt, sprake is van graduele verschillen, hetgeen wellicht ook in andere gevallen bij andere vlinders wordt waargenomen, rijst de vraag, welke graad van duidelijkheid feitelijk als eis zou moeten worden gesteld met betrekking tot een uitgesproken aberratief type.

M. KOOL, Rembrandt van Rijnstraat 12, Groningen.

Dergelijke in verschillende graden van duidelijkheid optredende vormen komen bij Lepidoptera veel voor. De meeste daarvan zullen wel bepaald worden door polymere factoren, zodat het van het aantal van die factoren afhangt in welke graad de vorm optreedt. Hoe meer factoren, dus hoe duidelijker, hoe zeldzamer. Dit blijkt ook uit deze kweek. Natuurlijk behoren alle vijf exemplaren tot f. *marginata*. De graad doet er niet toe.

Dat alle rupsen van een klein oppervlak afkomstig zijn, wijst er op, dat ze van hetzelfde legsel zijn en dat f. *marginata* vrij zeker erfelijk is. — LPK.

Te koop. SNELLEN VAN VOLLENHOVEN, De gelede dieren, 2 delen, ingen., 1870, fl. 4.—; STRASBURGER, Lehrbuch der Botanik, 3e druk, geb., fl. 3.—; Le jardin et la ferme, vol. 1, 1844, geb., fl. 2,50.

G. VAN DER ZANDEN, N.-Brabantlaan 21, Eindhoven.